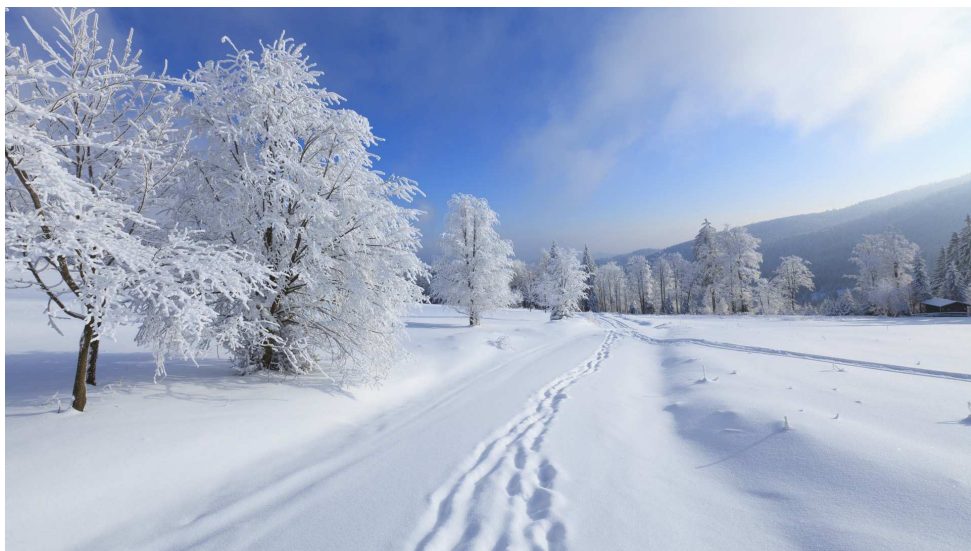


Sborové noviny



únor 2019



**Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti
je být s tebou, ve tvé pravici je neskonale blaho.
Žalm 16:11**

- **Úvodník: Kristus přináší změnu**
- **Společenství - třetí křesťanská disciplína**
- **Chvála a vděčnost Bohu**
- **Narozeniny a oznámení**

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; thučte, a bude vám otevřeno. Matouš 7,7

Milí bratři a milé sestry.

Není to dlouho, co jsem se přesvědčil, že Pán dokáže odpovédět na naše modlitby a přinést změnu.



Měl jsem potíže se zubem, který mě rozbolel. Modlil jsem se s manželkou a později při čištění zubů jsem zjistil, že mi teče krev a pravděpodobně mi praskl váček. Uzdravení přišlo bez zásahu zubaře, a já jsem byl Pánu nesmírně vděčný. Je povzbuzující vědět, že Bůh odpovídá na modlitby a činí změny nejen v našich životech.

Kristus přinesl obrovskou změnu svým příchodem na zem. Touží zachránit lidstvo, přinesl poznání pravdy, projevuje svou milost, nabízí nám pokoj, uzdravení a radost. Mnohé z toho co Kristus vydobyl, můžeme dnes získávat pro svůj život. Jsme na to připravení? Bůh chce vidět naši připravenost - touhu a hlad po změně. Jak to s námi vypadá? Toužíme po nějaké změně v životě? Pokud ano, potřebujeme na tyto změny očekávat. Přiznám se, že i já mám jednu touhu. Boží slovo už pro mě není tou manou, po kterém hladovím. Izraelci manu sbírali, neboť byli na ní závislí. Chci být znovu hladový po Slově. Modlím se, aby v této oblasti u mě došlo ke změně.

V životě se někdy střídají dobré dny s těmi těžkými. Procházíme i zkouškami. Proč? No proto, aby nás Bůh mohl proměňovat. Ohlédneme-li se zpět, tak vidíme, z kolika bojů nás Pán vyvedl. Co to přineslo? Často mnohé změny. Dovolím si položit otázku: „Počem toužíme my? Co chceme změnit?“

Toužíš po novém poznání Pána? On tě chce občerstvovat. Buď připraven a měj touhu.

- Toužíš po změně v nějaké své životní situaci?
- Toužíš po moudrosti? Uvědomuješ si, že ti schází?
- Toužíš po spasení nejbližších ve své rodině?
- Toužíš po lepší práci, novém bydlení, životním partnerovi?
- Hledáš sílu k odpuštění a smíření?

Bůh to může učinit. Zdrojem změny musí být Kristus. Přijďme k němu a v modlitbě se na Něj obračejme.

Podívejme se na příběh z Markova evangelia 10, 46-52. V tomto nádherném příběhu vidíme žebráka Bartimea, který měl touhu po změně. Nevíme, kolikrát se modlil a prosil o pomoc. Najednou jde Kristus okolo něj a vyslyšel jeho volání. Lidé mu říkali „nekřič, chovej se slušně“, ale jemu bylo vše jedno. On toužil po změně a dával to hlasitě najevo. Ježíš viděl víru pro změnu. On vidí i do tvého srdce, zda tam je víra pro změnu.

Podělím se s vámi o jednu zkušenost. Jednou jsem během bohoslužby viděl, jak jde dopředu statný muž a kleknul si na kolena. Hlasitě začal vyznávat, že je hříšný. On toužil po změně. Bůh změnil toho muže, tak jako uzdravil Bartimea. Stejně může změnit i nás. Bůh oceňuje tyto momenty a rád odpovídá na naši touhu po změně. Bartimeus projevil touhu a víru odhozením pláště. Co my? Jak Bohu projevuješ svou touhu? Tento příběh ukazuje ještě druhou věc. Někteří křesťané zakrývají, že žijí v duchovní slepotě. Odhodme svou přetvářku a přinesme před Pána touhu po změně. Jiní se stydí za skryté věci v životě. Přetvářka ti nepomůže. Zůstaneš prázdný. Žijme s Bohem život v upřímnosti.

Zmíním ještě jeden příběh z Lukášova evangelia 8, 40-48. Nemocná žena je uzdravena. Žena, o které nevíme, jak se jmenovala, ale víme, že měla pokoru a bázeň před Bohem. Je pro nás vzorem a příkladem. Měla velké zdravotní těžkosti a nikdo jí nemohl pomoci. Tlačí se davem lidí a věří, že Ježíš může přinést změnu do jejího života. Říká si: „Musím se Ježíše dotknout.“ Měla malou víru nebo velkou? Měla obrovskou víru. Je pro mě příkladem. Tajně se dotkne roucha Ježíše. Ježíš to však zjistí a zajímá se o to, kdo to byl. Dotkneme se i my Krista v modlitbě, vírou a s odhodláním. Ježíš se sklonil k slabé ženě, pro něj měla cenu. I ty máš cenu pro Pána. Samota, deprese, starosti nebo závislosti tě mohou svazovat. Přijď v pokoře a bázni před Pána a pros o změnu. Následujme víru této ženy. Nehleďme na to, co si o mě budou říkat, jak se na mě budou dívat. Tato žena zvítězila nad strachem. Prosme i my. Vyznejme mu, co jsme ztratili.

Když máme největší pochybnosti, tehdy přichází Pán Ježíš. Věř Mu, nikdy tě nezklame.

Jindřich Koziel

Křesťan nemůže duchovně růst bez Písma svatého, skrze které k nám promlouvá Bůh, bez modlitby, v níž my promlouváme k Bohu, a bez obecenství s ostatními Božími dětmi. Právě v otázce obecenství ale můžeme velmi snadno propadnout sebeklamu. Mnozí křesťané se domnívají, že „mají obecenství“, když jsou členy nějakého společenství, případně když chodí na bohoslužby nebo jiná sborová shromáždění. Účast na bohoslužbách nebo členství v církvi jsou sice chvályhodné záležitosti, nicméně obecenství je něco víc.



Skutečné obecenství máme až tehdy, mám-li s někým (může to být jednotlivec, ale lépe je, pokud je to malá skupinka) natolik upřímný a otevřený vztah, že od něj přijímám povzbuzení a napomenutí – a že ho (nebo je, pokud jde o skupinku) povzbuzuji a napomínám. Jde tedy o sdílení, o otevřenost, o opravdovost. Takové společenství nezbytně potřebujeme, protože pokud ho postrádáme, snadno upadneme do sebeklamu. Lidské srdce má totiž značnou kapacitu ke „lživosti“ (Jr 17:9).

S Písmem a s modlitbou je to jednodušší než se společenstvím. I Písmo nás může zranit (pokud nás usvědčuje z hříchu), i modlitba může být nebezpečná (pokud nám Bůh během modlitby skrze naše svědomí ukáže, že s námi něco není v pořádku), nicméně pokud jde o Písmo a modlitbu, nevstupuje do našeho vztahu s Bohem jiný člověk. Avšak ve společenství se setkávám s někým, kdo na rozdíl od Boha není dokonalý, a kdo mně může zranit způsobem, jakým mě Bůh nezraní. (A platí to i obráceně: I já jsem nedokonalý, a mohu zranit druhého člověka.)

Význam obecenství jsem pochopil již v době, kdy jsem – po roce duchovenské služby – prožil skutečné obrácení. Prožíval jsem tehdy rozpad manželství a postupně jsem si bolestně uvědomoval, kolik jsem v něm udělal chyb. A ještě více mě usvědčovali z hříchu moji nejbližší – bratři a sestry, s nimiž jsem se scházel každou neděli večer k modlitbám. Ano, bylo to zraňující a bolestivé – kolikrát jsem měl chuť vystřelit z místnosti a prásknout za sebou dveřmi.

Jelikož jsem neměl před obrácením žádnou zkušenost

s evangelikálním sborem a s intenzivním společenstvím, domníval jsem se, že takové obecnství je „normální“. Až později jsem poznal, že ač se o obecnství tak nějak teoreticky ví, skutečně hluboké společenství je vzácností. A že sami pastýři jsou často po celá léta bez pastýře. Většinou se křesťané scházejí v jakýchsi „předsunutých pozicích“ – něco na sebe sice „prásknou“, ale raději ne ty nejpodstatnější věci. Vědí o potřebě vyznávání hříchů, ale mnohdy sami sebe přesvědčí, že „stačí, když to řeknu Bohu“. (A ono to v mnoha případech opravdu stačí; bohužel ale zpravidla ne u těch záležitostí nejpodstatnějších.) Absence skutečného obecnství v evangelikálním sboru má ale různé negativní následky, které se pokusím popsat v některém z příštích článků.

Jakkoli je hluboké obecnství požehnané a krásné, zůstává prchavé. Udělal jsem tu zkušenost (dokonce opakovaně), že i když domácí skupinka zakusila zázrak pokání a proměny, zázrak hluboké radosti z Boží přítomnosti, není vůbec jisté, zda po několika měsících neupadne do povrchnosti. Podobně jako se čtení Písma a modlitba mohou stát rutinou, zvykem, který pěstujeme ze setrvačnosti, ale který nám už nezprostředkovává zázrak setkání s Bohem, může se i společenství stát příjemným zvykem, kdy si pěkně popovídáme s přáteli, dokonce se i pomodlíme, ale podstatné záležitosti svých životů již nesdílíme. Společenství je tedy něco, oč musíme stále znovu usilovat, oč musíme stále znovu prosit, a zač musíme děkovat, pokud opět prožijeme zázrak pokání a vnitřní proměny.

Počítejme s tím, že i tato disciplína bude předmětem soustředěných útoků Nepřítele. Udělá vše pro to, aby nás o takové společenství připravil. A protože jsme lidé nedokonalí a ještě „ne zcela proměnění“, pokusí se, abychom i my někoho zbytečně zranili – nebo abychom ztratili odvahu mluvit s druhými o svých prohrách. Uděláme dobře, když i přes negativní zkušenosti setrváme v „kvalitním rozhodnutí“, že budeme hluboké obecnství vyhledávat. A nenechte se prosím odradit, když ho nebudete mít hned. Ono se musí narodit – nevznikne lusknutím prstů. Nepřestaňte o ně usilovat, nenechte se odradit počátečními neúspěchy! Jakmile takové obecnství jednou zakusíte, budete po něm toužit stále znovu. Cena je ale vysoká, a někdy to vzdali i ti, kteří dobře vědí, o čem píšu.

Dan Drápal

CHVÁLA A VDĚČNOST BOHU

Tak je tu zase čas, kdy se blíží uzávěrka příjmu příspěvků do našich Sborových novin. Poslouchám chvály na mládeži košické AC a modlím se, aby mi Pán dal slova, která napsat, a která by pro vás byla povzbuzením a posilou na vaší cestě životem, na cestě víry spolu s naším drahým Pánem a Spasitelem.



V mém srdci a duchu je touha a prosba, abych Pána každý den chválil a děkoval za všechno, co den přinese. Jsem si z pouhé Boží milosti vědom, že Bůh je hoden chvály a díky činění, ať se my osobně nacházíme v jakýchkoliv okolnostech. Snažím se své srdce hned ráno naplnit chválou Boha a děkováním. Je to má zkušenost, že tak se mohu částečně připravit na to, co pak dál přes den přijde, dobré nebo zlé. Někdy pak i v té horší chvíli s Boží pomocí obstojím. Jindy se však i přes tuto přípravu skrze chvály a díky činění zachovám špatně. Jsem jen nedokonalý člověk, takže někdy mé emoce, slova a skutky, mé reakce nejsou takové, jak Pán chce a ode mne očekává.

Vím, že život podle Boží vůle nelze žít z lidských sil. Jsme v tom plně závislí na pomoci a moci Ducha svatého. To je pro nás další důvod k tomu, abychom Boha chválili a děkovali Mu. Nejenže nám zajistil spasení skrze oběť svého Syna a našeho Pána Ježíše Krista. Zároveň skrze Ježíše Krista a Ducha svatého připravil a zajistil nám vše, co kdy budeme potřebovat k poznání i naplnění Boží vůle pro naše životy.

Při poslechu ranní bohoslužby na radiu7.sk „Nezabudni na Božie dobrodinie“, mne hodně zaujalo, že chvála a vděčnost Bohu chrání naši mysl, a reptání a nespokojenost vedou k dementním onemocněním mysli. Tak se mi jen potvrdilo, že když svou mysl vedeme k vědomé chvále a vděčnosti, když se rozpomínáme na vše, co od Boha ve svém životě dostáváme, mění to náš život k dobrému. To, jak se na věci a události v našem životě díváme, co hledáme a na co se zcela vědomě zaměřujeme, určuje náš další život. Nikdy nezapomeňte, že „všechny věci napomáhají k dobrému milujícím Boha“ a že „Bůh nás nikdy neopustí a nezřekne se nás“! Miluje nás!

Jan Řežábek ml.

Rádi bychom Vás tímto pozvali
na hudebně modlitební setkání
s názvem **PREMENA TOUR**

Srdčně zvou křesťané všech sborů
a farností v Českém Těšíně spolu
s kapelou **Timothy (SK)**

ČESKÝ TĚŠÍN
KASS - STŘELNICE

3. 2. 2019 18:00

TIMOTHY

premena

PARTNER!

Timothy Sound

UPOVAT

CRESCENDO

Flightcase

www.flightcase.sk

Life 10

LEO

AWAKENING

CREATIVE PRODUCTION

MD

TOUR 2018 / 2019



11. - 17. 2. 2019

Národní týden manželství

Informace na FB
a na www.tydenmanzelstvi.cz

**Sborové
noviny**

číslo 2, ročník 26

SbN vycházejí jako měsíčník pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **20. 2. 2019**

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2017